(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Bruxelles, den 30. marts 2006

Rapport fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggenders delegation
om besøg i centre for administrativ frihedsberøvelse på Malta

Ordfører: Giusto CATANIA

1. Besøgets forløb

En delegation på syv parlamentsmedlemmer (jf. vedlagte liste) rejste til Malta, hvor to andre maltesiske medlemmer af Europa-Parlamentet, der allerede var på stedet, sluttede sig til delegationen (jf. ovennævnte liste).

Formålet med besøget var at indsamle oplysninger, at undersøge modtagelsesprocedurerne for asylansøgerne og indvandrerne på denne Middelhavsø, at drøfte situationen med civilsamfundet og at afholde møder med myndighederne.

Forud for besøgene i centrene drøftede delegationen forholdene i næsten halvanden time med en række personer med forskellig baggrund:

- K Paul Portelli, Røde Kors, Malta;
- K Kharles Buttigieg, flygtningekommissær (selvstændigt organ under Justits- og Indenrigsministeriet);
- K Philippe Kalleja, Emigrant's Kommission;
- K Katrine Kamilleri, Jesuit Refugee Service (ngo);
- K Alfred Vella, Kood Shephard House (ngo).

Delegationen tog herefter videre til Justits- og Indenrigsministeriet for at mødes med vicepremierminister og indenrigsminister Tonio Borg samt med følgende repræsentanter for de maltesiske myndigheder: Karmelo Mifsud Bonnici, statssekretær, Kharles Deguara, statssekretær, John Rizzo, politikommissær, oberst Brian Katt, leder af interneringstjenesten,

Joseph Scerri, sekretariatsleder, Martin Scicluna, rådgiver om illegal indvandring, og Mario Karuana, afdelingsleder, *Policy Development*.

Delegationen tog derefter videre til Familie- og Solidaritetsministeriet for at mødes med minister Dolores Kristina og hendes medarbejdere Ryan Magro, *Policy Coordinator*, Alexander Tortell, rådgiver, og Marija Schranz, kommunikationskoordinator.

Herefter besøgte delegationen tre centre for indvandrere og asylansøgere. Delegationen aflagde et ca. fire timer langt besøg i centrene i Safi, Hal Far og Lyster Barracks, hvorefter der blev afholdt pressekonference.

Under besøgene i centrene blev delegationen ledsaget af to journalister.

Besøget blev grundigt dækket af medierne og blev forsidestof i en række maltesiske aviser.

2. Den maltesiske lovgivning

Følgende kunne udledes af møderne med myndighederne og de ikke-statslige organisationer:

- Illegal indvandring er ikke en straffelovsovertrædelse på Malta, men en overtrædelse af administrativ karakter, der indebærer frihedsberøvelse og senere tilbagesendelse. Før 2005 var den administrative frihedsberøvelse tidsubegrænset. Minister Tonio Borg fortalte delegationen, at han efter sin tiltrædelse var blevet overrasket, da han fandt ud af, at nogle af indvandrerne havde været interneret i centrene i over fem år. I gennemsnit havde de været interneret i 22-24 måneder. Efter 2005 må frihedsberøvelsen maksimalt være af 18 måneders varighed. For internerede asylansøgere, der afventer en afgørelse af deres appelsager, er den maksimale varighed 12 måneder. Myndighederne og de ikke-statslige organisationer erkendte, at som følge af de begrænsede ressourcer kan der gå syv, otte eller ni måneder, før asylansøgeren indkaldes til samtale med flygtningekommissæren på Malta, selv når der er tale om særligt udsatte grupper (såsom krigsflygtninge).

- Efter udløbet af de 18 måneder overføres indvandrerne og asylansøgerne til "åbne" centre. Over 800 asylansøgere, der er blevet nægtet flygtningestatus, opholder sig i åbne centre og har ikke ret til arbejdstilladelse.

- På Malta er der fire "åbne" centre, der ledes af regeringen, og seks lukkede centre, hvoraf de tre største er underlagt militæret, og de tre mindste henhører under politiet. Den ansvarlige for alle de lukkede centre er en oberst fra militæret. Der er ligeledes 14 åbne centre, der administreres af kirken og ikke-statslige organisationer efter mandat fra Familie- og Solidaritetsministeriet.

3. Møde med de ikke-statslige organisationer

Flygtningekommissæren og lederen af Røde Kors deltog i møderne med ngo'erne. Flygtningekommissariatet er ikke en afdeling af UNHKR, men et maltesisk organ under Justitsministeriet, der har til opgave at afgøre asylansøgernes status. De to repræsentanter for *Jesuit Refugee Service* har betegnet forholdene i centrene, hvor de internerede er tvunget til at

opholde sig i mange måneder og med begrænsede midler, som "primitive". Denne organisation har krævet, at der findes alternativer, hvor der i højere grad tages hensyn til de internerede. En repræsentant fra *Jesuit Refugee Service* forklarede derudover, at visse personer blev interneret i over 18 måneder, selv om dette var i strid med den maltesiske lovgivning, og dette blev også bekræftet af indvandrerne selv. Således løslades de internerede indvandrere ikke automatisk efter 18 måneder, og der kan meget ofte gå yderligere flere måneder, før de løslades. Frihedsberøvelsen strækker sig især ud over de 18 måneder, når indvandreren ikke er samarbejdsvillig og nægter at mødes med konsulen fra sit hjemland.

Situationen for de udsatte grupper er særlig alvorlig. Ngo'erne bekræftede, at mindreårige, handicappede og gravide kvinder blev løsladt, men at den bureaukratiske procedure er langvarig, og at disse personer ofte interneres i flere måneder i de lukkede centre sammen med de øvrige internerede indvandrere. Der foreligger ingen skriftlig procedure, der forklarer, hvorledes de sårbare personer identificeres.

Delegationen fik oplyst, at det ikke er muligt at klage over frihedsberøvelsens varighed.

Repræsentanterne fra kommissionen med ansvar for indvandrerne bekræftede, at en del centre var blevet oprettet med henblik på opbevaring af materiel og ikke med henblik på modtagelse af indvandrere. De fleste af de tilstedeværende bekræftede, at menneskerettighederne ikke blev respekteret i centrene.

Flygtningekommissæren forklarede, at når asylansøgerne ankom til centrene, blev de ikke forhørt, men fik i stedet udleveret en formular, der skal udfyldes på engelsk. Indvandrerne fik ingen hjælp fra de ikke-statslige organisationer eller regeringen i denne første fase. Den anden fase, dvs. samtalen, fandt normalt først sted flere måneder efter ankomsten til centret. I tilfælde af massetilstrømning var det ofte ikke muligt at sikre indvandrerne tolkebistand under denne anden fase.

Der var ingen af de tilstedeværende ngo'er, der kunne angive præcise tal, men alle beklagede den begrænsede modtagelseskapacitet i en lille stat som Malta.

Ngo'erne understregede, at der i de officielle statistikker ikke tages højde for de indvandrere, der afvises ved grænsen, især i lufthavnen.

4. Møde med de maltesiske myndigheder

Minister Tonio Borg fokuserede i sit indlæg på, at det er vanskeligt for et land som Malta, med et areal på 316 km^2 og 400.000 indbyggere, at håndtere de mange indvandrere og asylansøgere, der ankommer til øen.

I 2005 ankom 1.822 personer, 1.388 ankom i 2004, 502 i 2003, 1.686 i 2002 og 57 i 2001. De fleste indvandrere kommer fra Afrikas Horn.

I gennemsnit svarer antallet af indvandrere til 45 % af den årlige fødselsrate på Malta. En illegal indvandrer på Malta svarer i befolkningsmæssig henseende til 140 indvandrere i Italien, 150 i Frankrig og 205 i Tyskland. Hvis man tager landets størrelse i betragtning, er

tallene endnu højere, idet én indvandrer svarer til 953 i Italien og 1.129 i Tyskland.

Den maltesiske regering fremfører, at den alene på grundlag af fænomenets omfang er nødsaget til at indføre en interneringspolitik under henvisning til "maltesernes ret til at beskytte sig selv".

Ministeren bekræftede, "at mindst 400 indvandrere, men formodentlig 600 eller 700, omkom på havet sidste sommer.

Minister Tonio Borg anmodede EU om at indføre en byrdefordelingspolitik *(burden sharing)* for at komme Malta til undsætning. Han forventer en del af den kommende "nødfond" bebudet af kommissær Frattini med henblik på at tackle de massive indvandringsstrømme. Ministeren anmodede derudover om, at de øvrige medlemsstater i højere grad samarbejdede med henblik på modtagelse af visse flygtninge på deres territorium *("resettlement")*, som man har gjort i Nederlandene og Tyskland, selv i begrænset omfang (30 i Nederlandene og 20 i Tyskland, og sandsynligvis om kort tid 10 i Irland).

Ministeren håber, at det er muligt at fravige princippet om gennemførelse af Dublin II-forordningen om fastlæggelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne, således at Malta, en meget lille, tæt befolket ø, ikke bebyrdes med et meget stort antal asylansøgere.

Ministeren ønsker desuden, at de lovlige indvandringsveje i Europa udvides, og at enhver person, der modtager beskyttelse på Malta, men som ikke kan finde beskæftigelse her, kan flytte til en anden EU-medlemsstat.

Med hensyn til tilbagesendelsespolitikken anmoder minister Tonio Borg EU om at indgå nye tilbagetagelsesaftaler og i muligt omfang integrere disse i de nye udviklingssamarbejdsaftaler med tredjelande og at videreføre politikken med hensyn til samlet udsendelse med fly i forbindelse med hjemsendelse af illegale indvandrere og personer, der er blevet nægtet asyl.

Den maltesiske regering har indledt en dialog med de libyske myndigheder med henblik på koordinering af tiltag til bekæmpelse af illegal indvandring.

Som svar på et spørgsmål stillet af et af medlemmerne af delegationen om frivillige hjemsendelser meddelte minister Tonio Borg, at der var meget få, navnlig fordi indvandrerne og asylansøgerne kom fra urolige områder som f.eks. Eritrea, Sudan eller Somalia, lande, som de ikke ønskede at vende hjem til.

Med hensyn til frihedsberøvelsen meddelte ministeren, at der var tale om nødsituationer. I det dokument, der blev uddelt til delegationsmedlemmerne, erklærer den maltesiske regering, at den respekterer sine forpligtelser på det humanitære område, og at den garanterer, at asylmodtagerne får en modtagelse, der er i overensstemmelse med internationale standarder, i det omfang landets økonomiske ressourcer tillader dette.

Ministeren oplyste delegationen om, at det første samlede besøg på de lukkede centre var

blevet arrangeret dagen før for journalister.

Han bekræftede desuden, at 55 % af asylansøgerne fik et positivt svar, selv om man i de fleste tilfælde ikke gav dem flygtningestatus, men blot en midlertidig humanitær beskyttelse.

Delegationen mødtes derefter med social- og familieminister Dolores Kristina. Dette ministerium blev oprettet for 20 måneder siden og træder navnlig til i forbindelse med løsladelsen og overflytningen af indvandrerne fra de "lukkede" centre til de "åbne" centre. Ministeren beklagede det alvorlige boligproblem, som disse personer står over for. Hun talte om modtagelsesforholdene for mindreårige og udsatte personer, der løslades hurtigt, hvorefter de føres til åbne centre. Hun beklagede, at disse personer ikke blev integreret i de åbne centre. De lever rent faktisk i meget isolerede ghettoer i centre med måske 400 personer i områder, hvor der kun er 3.000 indbyggere. Det må erkendes, at mange indvandrere ikke ønsker at blive integreret, da Malta ikke er deres endemål. Styringen af modtagelsescentrene varetages af private organer. Følgende personer opholder sig i centrene:

- flygtninge,
- personer, der har modtaget humanitær beskyttelse,
- asylansøgere, der har fået afslag på ansøgning om flygtningestatus, og som har anket afgørelsen,
- afviste asylansøgere, der er blevet løsladt efter 18 måneders frihedsberøvelse,
- illegale økonomiske indvandrere.

Arbejdstilladelse udstedes kun til flygtninge, og de andre kategorier har ikke ret til en sådan tilladelse og ender ofte i en kriminalitets- og prostitutionsspiral.

Det største problem er knyttet til leveringen af sociale tjenesteydelser i de lukkede centre, der drives af politiet eller militæret. Ministeren oplyste, at hun havde aflagt besøg i centrene og stillet forslag til en forbedring af situationen. Hun beskrev tilværelsen i centrene som "vanskelig for indvandrerne, men også for vagterne".

Ministeren erkendte, at informationsniveauet i de "lukkede" centre var for lavt. Indvandrerne skal i højere grad informeres om deres asylrettigheder. Indvandrerne er derudover noget tilbageholdende med at afsløre deres nationalitet, sprog og hjemland.

Ministeren bekræftede også, at de konsulære myndigheder havde adgang til centrene, men at asylansøgerne ofte nægtede at møde dem.

Ministeren beklagede den tiltagende racisme, der kunne spores i den maltesiske befolkning. Folk bliver mere intolerante, når krisen kradser.

Afslutningsvis bekræftede minister Dolores Kristina den tosidede karakter af regeringens indvandringspolitik.

5. Besøg i centrene for administrativ frihedsberøvelse

Lederen af interneringstjenesten, oberst Brian Katt, orienterede delegationen om forholdene i centrene på Malta. 5.583 personer har haft ophold i de fire centre siden 2002. Den

pågældende dag var der 1.017 personer i centrene, heraf 66 kvinder og seks børn, fordelt som følger:

- 374 i centret Safi og Hal Far
- 452 i centret Lyster Barracks
- 116 i centret Floriana
- 75 i centret Ta'Kandja.

De tal, som obersten præsenterede, omfattede ikke centret ved lufthavnen.

Indvandrerne og asylansøgerne kom primært fra Sudan, Eritrea, Kôte d'Ivoire, Etiopien, Nigeria og Somalia. En del af indvandrerne har fnat, tuberkulose eller er hiv-positive, og de løslades ikke, da man frygter, at de smitter den maltesiske befolkning. Obersten meddelte, at indvandrerne tilses af en læge tre gange om ugen.

A. SAFI-centret

Forholdene i centret

SAFI-centret er indrettet i en kaserne, der ledes af militæret. Der er tale om et center for mænd. Det består af forskellige bygninger. Interneringscentret har officielt 270 pladser. Den toetagers cementbygning fremstår som et bur. I centrets udkant er der et ydre område på nogle kvadratmeter omgærdet med pigtrådshegn. Kentret er faldefærdigt, uopvarmet, og mange af vinduerne har ikke ruder.

De to etager er opdelt i store belægningsstuer, hvor op til 20 personer sover tæt sammen på hver stue. Derudover er der en smal ydergang omgærdet af en lille gesims. Hver etage er aflukket med et gitterværk. Der er ikke lagner på sengene, og madrasserne er beskidte og flænsede.

Der er mulighed for at komme ud én time om dagen, hvis der ikke er problemer i centret. I modsat fald inddrages udgangen.

Hygiejneforholdene er utålelige. Brusebadene fungerer ikke. Der er ikke varmt vand. Toiletterne har ingen døre og er fuldstændig ramponerede. Der er lort overalt.

De internerede indtager måltiderne på stuerne, og maden serveres i store beholdere, som de alle skal spise af uden spisebestik og tallerkener.

De internerede har ansvaret for rengøring og vask i centret. De får hver et stykke toiletsæbe, en flaske shampoo og en tube tandpasta én gang om måneden samt sæbe til tøjvask. Hver anden måned modtager de et telefonkort til en værdi af to maltesiske lira, eller mindre end fem euro.

Delegationen har også besøgt det nye center, som skal erstatte det nuværende center inden længe.

Indvandrernes udtalelser

Indvandrerne virkede udmattede af levevilkårene i centret, det langvarige ophold og kedsomheden som følge af manglen på aktiviteter. Delegationen blev mødt med glæde og protester, med opslag, hvor der blev givet udtryk for forherligelse af friheden, fordømmelse af de umenneskelige vilkår og krav om, at EU griber ind for at bringe deres dramatiske situation og den uretfærdige frihedsberøvelse til ophør. De har i flere måneder organiseret protester, sultestrejker og flugtforsøg.

Delegationen fik mulighed for at udspørge en række personer. De tilbagevendende kritikpunkter, der i øvrigt også blev udtrykt af de internerede i de to andre centre, som delegationen besøgte, vedrørte:

- interneringsperioden: for lang "for personer, der ikke har begået en kriminel handling", og for nogle længere end de tilladte 18 måneder;

- lang periode, op til ni måneder, før indkaldelse til samtale med flygtningekommissariatet;

- manglende oplysninger om deres retsstilling;

- ingen ikke-statslige organisationer;

- levevilkårene: altid den samme kost (ris, kartofler, spaghetti) og af meget ringe kvalitet, jammerlige hygiejneforhold - utilstrækkelige og uden nogen form for respekt for princippet om privatlivets fred - svineri, mangel på tøj, kulde, intet varmt vand;

- indvandrernes forpligtelse til at rengøre centret;

- kedsomhed, at være tvunget til intet at foretage sig dagen lang, ingen rekreative aktiviteter (indvandrerne hævder, at de kun sjældent får mulighed for at spille fodbold udendørs), ingen mulighed for at modtage bøger, papir og blyanter;

- utilstrækkelig lægebehandling, utilstrækkelige og meget korte lægebesøg, lægemidler med overskreden udløbsdato (delegationen fik udleveret æsker med lægemidler med overskreden udløbsdato), alle syge behandles med Panadol.

En ung mand fra Kôte d'Ivoire hævdede, at han havde opholdt sig i centret i over 20 måneder, og en anden fra Kongo, at han havde opholdt sig i centret i 19 måneder. En tredje fra Darfur meddelte, at han nu har afventet sin samtale i otte måneder, samtidig med at man har nægtet at give asyl til en af hans landsmænd, "fordi situationen i Darfur forbedrer sig langsomt"[1]. En anden beboer erklærede, at han var blevet slået. Nogle indvandrere oplyste, at nogle af centrets beboere var blevet ført bort, fordi de var blevet sindssyge.

Delegationen modtog også et brev fra 10 personer, der var interneret i centret "Floriana", der drives af politiet. Indvandrerne klager over, at de har været interneret i over 18 måneder.

[1] På engelsk i brevet fra flygtningekommissæren: *"the situation in Darfur is slowly improving".*

Deres nummer i ankomstregisteret med en dato i 2004 bekræfter dette udsagn.

B. HAL FAR-centret

Forholdene i centret

Hal Far-centret, der udelukkende modtager mænd, består af to store "bure". Hver bygning råder over en ydre gård, "buret" og et indre område, der er opdelt i sovesale med ca. 20 sengepladser. Forholdene er også her forfærdelige. Kloakkerne fungerer ikke, vandet går til spilde, og en sky af myg hænger over gården. Toiletterne er i ynkelig stand, og levende og døde mus fungerer som "kæledyr".

Indvandrernes udtalelser

Delegationen blev mødt med tilråbene *"freedom, freedom"*. Der var andre opslag: "Folkedrab i Darfur, internering på Malta", "Malta skal stå til ansvar over for Kud for sin behandling af indvandrere", "Vi er ikke kriminelle, vi er ikke dyr", "EU, frigør os fra vores lænker", osv. Indvandrerne i dette center har organiseret deres protester meget effektivt.

Indvandrerne havde udpeget en talsmand, der informerede delegationen om livsvilkårene. Han kommer fra Sierra Leone, hvor han kæmpede for menneskerettighederne. Udtalelserne fra indvandrerne i dette center stemmer overens med de udtalelser, delegationen blev præsenteret for i Safi-centret. I Hal Far deler mange syge sovesal med de andre; én har fnat, én anden, en sudaneser, lider af astma og har fået et lægemiddel med overskreden udløbsdato, en gratis prøve fra Italien. De alvorligt syge beboere sover sammen med de andre. Vi blev navnlig orienteret om en diabetiker, der uden ordentlig lægebehandling risikerede at blive blind.

Både indvandrerne og oberst Katt bekræftede, at der ikke var nogen ikke-statslige organisationer tilknyttet centret.

Indvandrerne beder om at blive aktiveret. En eritreer venter på niende måned på at få en samtale med flygtningekommissæren. En etiopier hævder, at han tilhører oppositionspartiet, og at han er eftersøgt i sit hjemland. Han har nu afventet en afgørelse af sin asylsag i mere end et år. Mange viste delegationen skrivelsen med afslag på asyl.

Nogle indvandrere viste de eukalyptusblade, som de brugte mod hovedpine. Her var lægemidlernes udløbsdato også overskreden.

Visse af de unge drenge, som delegationen mødte i centret, påstod, at de var mindreårige.

I den anden bygning stillede beboerne sig i kø for at vise delegationen asylafslaget. En af disse skrivelser vedlægges som bilag (jf. bilag II). Nogle asylansøgere fra Darfur fik afslag, da de "kunne have flyttet til mere sikre områder i deres land". En ung libaneser gav delegationen en kopi af hans kandidatgrad i animalsk produktion. Han har nu i flere måneder ventet på en afgørelse på sin asylansøgning. En ung congoleser hævder, at han har opholdt sig i centret i 24 måneder. Indvandrernes talsmand gav ligeledes delegationen et brev med en beskrivelse af situationen i Darfur.

Parlamentsmedlemmerne modtog breve fra indvandrerne, hvor de beskrev deres oplevelser.

C. Centre LYSTER BARRACKS-centret

Forholdene i centret

Kentret drives af militæret og har plads til ca. 230 personer. Derudover er der blevet rejst en del telte med henblik på at huse indvandrerne udenfor. Der er ca. 20 senge i hvert telt, der kun er udstyret med en lille radiator. Visse senge anvendes som skabe på grund af pladsmangel.

I selve centret er livsvilkårene forfærdelige. Mænd og kvinder lever sammen under meget trange forhold. I et værelse bor et ægtepar, der sover i hver deres lille seng, og to enlige, unge kvinder. Delegationen mødte en kvinde, der var i fjerde måned, og en ældre kvinde. Ved centrets indgang er der indrettet et fængsel for de indvandrere, der ikke har opført sig ordentligt. En af fangerne, en døvstum, er anklaget for vold mod sin hustru. Der er kun to fungerende toiletter til over 100 personer. Indvandrerne gør rent på skift. Hygiejneforholdene og de trange boligforhold er utålelige. Kvinderne modtager ikke hygiejnebind.

Her er lægemidlernes udløbsdato også overskreden, kosten er af dårlig kvalitet, og det er ikke muligt at komme udenfor. I dette center er der ikke engang nogen udendørsområder.

Indvandrernes udtalelser

Såvel militærmyndighederne som indvandrerne tilskyndede delegationsmedlemmerne til at besøge hele centret, selv om delegationen ikke havde planlagt dette besøg på forhånd. Indvandrerne klagede over overnævnte forhold og især over de vilkår, som kvinderne, herunder en kvinde i fjerde måned, levede under. Andre påstod, at de fik håndjern på, når de skulle på hospitalet. I denne forbindelse svarede oberst Katt, at indvandrerne alt for ofte havde forsøgt at flygte på vej til hospitalet.

6. Ordføreren Guisto Catanias observationer

Situationen i centrene for administrativ frihedsberøvelse på Malta er uacceptabel i et civiliseret samfund og uholdbar for Europa, der bryster sig af at være menneskerettighedernes højborg.

Forholdene i de maltesiske centre er værre end forholdene i de andre centre, som de forskellige delegationer fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har besøgt, men det værste er, at den administrative frihedsberøvelse i sig selv er en krænkelse af menneskerettighederne.

Disse midlertidige centre er uacceptable i juridisk henseende. En overtrædelse af administrativ karakter (ulovlig indrejse til et land eller udløb af opholdstilladelsens gyldighedsperiode) indebærer en fængselsstraf, der til tider, som på Malta, er langt værre end det almindelige fængselssystem.

Derfor, men også fordi sådanne instrumenter har vist sig at være ineffektive til bekæmpelse af illegal indvandring og for at anerkende indvandrerne, kan disse centre for midlertidig administrativ frihedsberøvelse ikke accepteres.

De bør således lukkes. Dette vil være det første skridt, der giver mulighed for at overveje konkrete tiltag til alternative modtagelsesforanstaltninger.

Besøget har bekræftet, at disse komplekse indvandringspolitikker hurtigst muligt bør gøres til et fællesskabsanliggende.

7. Konklusioner

Delegationen blev især overrasket over de barske levevilkår i de besøgte centre og den manglende anerkendelse af asylretten.
Delegationen blev også opmærksom på den maltesiske regerings problemer med at håndtere de mange indvandrere og asylansøgerne set i forhold til Maltas areal og befolkningstal.
Delegationen er også opmærksom på, at Malta udgør EU's sydlige grænse, og at EU bør gribe ind for at støtte Malta og for at hjælpe i en humanitær nødsituation, sådan som de maltesiske myndigheder selv har anmodet om.

1. Delegationen anmoder derfor den maltesiske regering om:

- at modtage asylansøgerne i åbne centre i stedet for lukkede centre;
- at vurdere fra sag til sag, om frihedsbegrænsende foranstaltninger er begrundede i overensstemmelse med direktiv 2003/9/EF;
- at forkorte frihedsberøvelsens varighed betydeligt;
- i højere grad at gennemføre direktiv 2003/09/EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, herunder navnlig direktivets artikel 5, 6, 7, 11, 12 og 13; Der sker navnlig en krænkelse af følgende artikler:
  - artikel 7, stk. 1, der bestemmer, at "Det anviste område må ikke berøre privatlivets ukrænkelighed, og det skal give tilstrækkelige muligheder for at sikre adgang til alle de ydelser, der er omhandlet i dette direktiv".
  - artikel 14, stk. 1, litra b), der bestemmer, at asylansøgerne skal bo i "indkvarteringscentre, hvor der sikres en passende levestandard";
- at øge den administrative indsats med henblik på at forkorte de alt for lange ventetider i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger, da asylretten er en umistelig ret, der ikke må afhænge af økonomiske hensyn.

2. Delegationen anmoder medlemsstaternes regeringer om at modtage en række flygtninge, på frivillig basis på kort sigt og på mellemlang sigt på grundlag af fælles regler, for at hjælpe Malta, der i øjeblikket bærer på en tung byrde.

3. Delegationen anmoder Kommissionen om at overveje at revidere Dublin-konventionen med henblik på at tage højde for de særlige forhold i små lande som Malta, der er tvunget til at håndtere et stort antal asylansøgere, og at overveje muligheden for at indføre en *"burden sharing"*-ordning (byrdefordeling) mellem medlemsstaterne.

(Ekstern oversættelse)

Brussels, 22 March 2006

Programme
Visit to Malta

Thursday 23 March

18.40 h: Departure by bus from EP
20.10 h: Flight from Brussels to Malta (Flight Air Malta)
22.50 h: Arrival in Malta

Night in the Hotel Le Meridien Phoenicia (Valletta)

Friday 24 March

09.30 h: Meeting with NKOs - Hotel Phoenicia, Valletta
11.00 h: Departure Hotel
11.15 h: Meeting with the Vice-Prime Minister and Minister of Interior Mr Tonio BORK other Maltese authorities -Auberge d'Aragon Valletta
12.30 h: Minister Dolores Kristina, Minister for the Family and Solidarity - Palazzo Ferreria Valletta
14.00 h: Lunch in Valletta
15.00 h: Departure from Valletta
15.45 h: Visit to the SAFI BARRAKKS close centre in Safi
17.30 h: Visit to the HAL FAR close centre
19.00 h: Visit to the LYSTER BARRAKKS close centre
20.00 h: Departure to Valletta
20.15 h: Press conference in the Hotel Le Meridien Phoenicia
21.30 h: Dinner hosted by the Secretary of State

Night in the Hotel Le Meridien Phoenicia (Valletta)

Saturday 25 March

Free flights !
or
15.50 h: Flight from Malta to Brussels
19.00 h: Arrival in Brussels

PARTICIPANTS:

Members

1) Stefano ZAPPALA (PPE), Italy, Vice-President of the Committee and Head of the delegation
2) Patrick GAUBERT (PPE), France, Vice-President of the Committee
3) Martine ROURE (PSE), France
4) David KASA, (PPE), Malte
5) Kiusto KATANIA (KUE), Italy
6) Romano LA RUSSA (UEN), Italy
7) Kyriacos TRIANTAPHYLLIDES (KUE), Kyprus

MEP present in MALTA

1) Simon BUSUTTIL (PPE)
2) Louis KREKH (PSE)

LIBE political advisors

1) Adam ISAAKS (PPE)
2) Annie LEMARKHAL (PSE)
3) Khiara TAMBURINI (KUE)

LIBE Secretariat

1) Kristina KASTAKNOLI

EP Office in Malta

1) Saviour KREKH

Interpreters

Kovering EN - FR - IT
1)) Mme Agnes BERNARD (Team leader)
2) Mme Annalisa VENTURI
3) Mme Fabienne KIULIANI
4) Mme Manuela PAEFFKEN KERRE

Kontact numbers for organisational details:

Cristina Castagnoli
Before 23 March: 0032-477.31.29.36
During the Mission 23/25 March: **0032 -498.98.35.93**

EP Office in Malta, Mr Saviour GRECH
00356-99 28 48 25 or 00356-21 23 50 71/5

Accommodation

Le Meridien Phoenicia, The Mall, Floriana, Valletta, VLT 16, Malta
Tel: +356 2122 5241
Fax: +356 2123 5254
Web site: phoenicia.lemeridien.com